

[Erik Eriksen.]

Gennemførelse, og jeg tror egentlig ikke, det er muligt at komme videre ad denne Vej, naar det drejer sig om en Lovgivning om langvarigt arbejdsløse.

Tilføjjelsen til § 9, 4de Stykke, om Bortvisning hilser jeg ogsaa med absolut Tilfredshed.

Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget som Helhed, fordi jeg tror, at disse Ændringer sagligt set tilfører Loven noget, som maa indrømmes at have vist sig paakrævet.

Boeck-Hansen: Ogsaa vi fra vor Side kan anbefale dette Lovforslag, og det kan vel ikke virke overraskende paa det høje Ting, da Forslaget jo er paa Linie med, hvad vi tidligere er gaaet ind for, nemlig at give de arbejdsløse en Løn, som ligger paa det normale, men at indskrænke Arbejdstiden noget. Naar Loven, som man hidtil har arbejdet efter, havde en noget anden Form, saa skyldtes det efter vor Formening først og fremmest dette, at Regeringen meget gerne vilde sikre de arbejdsløse en vis Minimumsfortjeneste pr. Uge, ud fra det Synspunkt, at de Folk, der havde været saa længe arbejdsløse, havde ikke nogen økonomisk Modstandskraft til at tage de Variationer i Lønnen, der meget let kan fremkomme ved saadant Arbejde, idet Vejrliget kan forårsage, at de ikke faar mange Arbejdstimer i en Uge og derigennem faar en forholdsvis ringe eller meget ringe Ugeløn. Men dette Princip er man altsaa gaaet bort fra og gaaet over til at sige, at naar de kan udføre et Arbejde, der svarer til, hvad andre kan udføre, saa faar de ogsaa samme Løn.

Dette Princip kan vi som sagt godt tiltræde, og saa maa man haabe, at dette Foraar med dets gode Vejrlig for udendørs Arbejde har medført, at de paagældende Arbejdere nu er kommet i en saa god økonomisk Situation, at de kan tage de Variationer i Ugelønningerne, som dette nye Princip utvivlsomt vil medføre. Vi tvivler ikke om, at Gennemsnitsugelønnen vil komme til at ligge noget bedre for dem, og vi er heller ikke i Tvivl om, at det rent produktionsmæssigt, altsaa set fra et Arbejdsgiver- og et Arbejderstandpunkt, er en bedre Form end den, der eksisterer i Øjeblikket. Om det helt kan holde dem borte fra at søge Hjælp fra det offentlige, ja, det maa man oprigtigt haabe, men nogen Garanti derfor ligger der ikke i dette Lovforslag. Imidlertid, har man faaet den Erfaring, at denne Form er den bedste, saa tiltræder vi gerne

Lovforslaget, og jeg skal derfor anbefale det i den foreliggende Form.

Bertel Dahlgaard: Jeg kan med stor Tilfredshed anbefale dette Lovforslag og de Ændringer, som herved gennemføres i den tilsvarende Lov af December 1940. Det er min Overbevisning, at hvad enten man ser Spørgsmaalene ud fra de Arbejders Synspunkt, som skal udføre dette Nødhjælpsarbejde, eller man ser Spørgsmaalene ud fra Samfundets Interesser med Henblik paa den bedst mulige Udførelse af det Arbejde, det drejer sig om, vil de her foreslaaede Regler være langt at foretrække for de hidtil gældende. Jeg skal derfor blot knytte en enkelt Bemærkning til hele dette Lovforslag.

Forslagets § 5, Stk. 3, indeholder Betingelserne for Henvisning af arbejdsløse til dette Arbejde, deriblandt den, at de paagældende skal have været uden Beskæftigelse i mindst 4 Maaneder inden for det sidste Aar, og at der skal være hengaaet mindst 14 Dage siden sidste Arbejdsophør. Men der findes tillige i § 5, 4de Stykke, en Dispensationsbestemmelse, der siger, at saafremt særlige Hensyn taler derfor, kan Arbejds- og Socialministeren træffe Beslutning om Fravigelser fra Bestemmelserne i Stk. 3. Jeg vil gerne over for den højtærede Minister udtale det Haab, at han vil benytte den Dispensationsbestemmelse med rimelig Hensyntagen til de lokale Forhold, der kan komme til at foreligge, og jeg vil gerne med et enkelt Tilfælde belyse, hvad det er, jeg her særlig tænker paa.

Hvis man tænker sig, at en Kommune tilbage i Tiden har iværksat et eller andet Nødhjælpsarbejde, hvad enten det nu er i Henhold til Loven af 1940 eller i Henhold til Loven af 1938, og dette Arbejde midlertidigt er standset paa Grund af de store Arbejder af anden Art, i Tørveoserne og andet Sæsonarbejde, saa kan det Tilfælde jo forholdsvis let komme til at foreligge, naar nu dette Sæsonarbejde er færdigt og det afbrudte Nødhjælpsarbejde igen skal i Gang, at Kommunen saa er udelukket fra at fuldende det paabegyndte Nødhjælpsarbejde ved Kommunens egne Arbejdere, fordi disse nu ikke opfylder Kravet om de 4 Maaneder uden Beskæftigelse, saaledes at Kommunen altsaa maa lade sine Arbejdere gaa ledige, indtil de har været arbejdsløse i 4 Maaneder, inden Arbejdet igen kan optages. Noget saadant vilde selvfølgelig være meget uheldigt, og jeg udtaler derfor Haabet om, at den højtærede Minister vil være imødekommende over for saadanne Kommuner, som netop